

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio. 165.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

gelicum angelis innatum est. Nam illis cum metu recte age- coniuncta & prompta obedientia, quod re. Dei voluntates exequantur, testimonium dicit.

Martyrio. 164.

Iacob. 4.

Superbis Deus resistit: quandoquidem etiam ipsorum principi ab initio sese opposuit. Considera igitur quantum est, & Deum hostem atque aduersarium habere, & veterem hostem socium.

Afonio. 165.

Multi ex aliis magistratibus ad alios migrant, hoc est ex minoribus forrasse ad maiores & excelsiores, siquidem illos recte gesserint. Nonnulli autem contraria nō modō maiores cum minoribus commutarūt, verū etiam insuper miserè interierunt: iij nimirum quibus nullum à proba munēris sui administratione auxilium suppeditabat. At te ex probi imperij ac præfecturæ thronis cælestes ordines accipient: quibus te charum reddidisti, dum & piorum pauperum commodis cōsulis, & omnia æquo ac recto posteriora ducis.

Martiano. 166.

Matt. 12. Sapientiæ fama Austri reginam impulit, ut ab extremis orbis finibus ad Salomonem se conferret. Te autem Dominus quotidiano clamore adducere minimè potuit, ut resipiscas, atque ad id, quod in rem tuam futurum sit, oculos coniicias. Vide itaque ne ab illa condemnaris: quoniam cùm eam rumores ac sermones vellut alis additis erexerint, te contra, nec aspectus, nec Christi operationes vlla ex parte meliorem effecerint.

Esaiæ militi. 167.

Qui pugnau-
det, &
odio esse
studet,
demon
vocadus.

Eum, qui pugnis gaudet, ac tumultibus delectatur, atque id studet, ut omnibus odio sit, quoniam eum nomine aptius & cōmodius quisquam appellat, quam si ipsum nequam atque improbum dæmonem vo-

τραχίεις ἀγέλοις σύμπεφυχεν. οἵς καὶ ἐμφόβος καὶ ἀμέλητος ὑπακοή τοῦ ἀμελητοῦ ποιεῖ τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ μαρτυρεῖ.

Martueī. p. 58.

Τῷ φηφάνιοις Ἰησὸς ἀντιτάσσεται, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀρχνπατῷ εἴς αρχῆς ἀντετοξάτο. οὐκόπει τοῖνις ὅσον δεῖ καὶ θεοῦ ἔχειν ἀντίμαχον, καὶ τὸν ἀρχῶν ἀνταρτὸν συμμετοχον.

Austorī. p. 56.

Πολλοὶ μὲν ἀρχᾶς εἴς ἀρχῶν ἄλλας ἀμελεῖσιν, ὃν τῷ ιασόνι ὥστε τὰς μείζους, οἱ γεντῶν ταῦτα ἰθύοντες πέντε δὲ & μόνον τῷ κρετίδι ὥστε τὰς ἡδίους ἀλλάξατο, ἀλλὰ καὶ οὐκτεως τερσοπάλαντο οἵς οὐκ ἦν βούλεια ἢ καθέροντος, σὲ δὲ ὃν τῷ ιασόνι τὰς εὐαρχάς αἱ δύοντοι παρεῖλανται τάξεις, αἱ δὲ εἰσιτοὶ πεποίκικας τερσοφιλῆ, καὶ πλευρῶν φιλοῦντος καὶ δόμιμον, καὶ κατόπιν παρτα τὸ δικύριον πιθερδρον.

Martianī. p. 57.

Τὸν μὲν τὸν νότιον Καστίλιον, ἀκοὶ σοφίας ὃν τῷ περέποντο τῆς γῆς Σκι- τενίας τοὺς Σολομώντα πανδόμην. σὲ δὲ κύριος καθ' οὐμέσην ἐμβοῶν, τῆν φαντασίαν τοὺς τὸ συμφέρον οὐκ ἔ- τεισε. τελεστή τοῖνι μὴ ὑπὸ Καεί- νης κρήνης ὅπη τὸν μὲν φῆμαν καὶ λόγου ἐπιέρωσαν. σὲ δὲ καὶ οὐτις καὶ τορ- ξι τῷ τῷ γειτόνῃ ἐπεργεῖσαν διδαμῶς ἐβελπίσατο.

Hocāq. ῥαπιστῇ. p. 55.

Τὸν μάχας χαίροντα, καὶ θορύβοις περόμην, καὶ μᾶλλον μαστοῖς πα- εὶ πάνταν τονδόμησαν. τὸ ἄντις ἀρ- μαδίας καλέσθει, ἢ φαιλον διημονα, ἐκ τῆς γηράμης τὸν φύσιν ἀλλάξαιτο.

ἐπι.